

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus XXXI. In Caput XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

Etum est, quia per Filium homines hoc non discunt: & mox: non quòd nesciat, sed quòd nescire faciat: concludit; Nos igitur, quòd nescire nos Dominus voluit, libenter nesciamus. Sanè ipse S. Hieronymus in Ose. 3. expressè: Quantum temporis resideat usque ad diem Judicii, nec Angeli noverunt, nec Filius: quòd ignorare se dicit quia nobis non expedit discere. Non ergo sibi ipsi contrarius est putandus in illa computatione Danielis. Rectissimè Augustinus in libro 18. de Civ. cap. 13. Omnium autem de hac re calculantium digitos resolvit, & quiescere jubet ille qui dixit, Non est vestrum nòsse tempora quæ Pater posuit in sua potestate.

Dicendum quòd adhuc vigeant & instructio multitudinis Catechume-

norum, & Evangelii per universum mundum explicatio plenissima. Quin etiam, quæ est instabilitas humana & diluvium oblivionis processu dierum revalescet corruptio morum in hominibus: & cum multiplicatione populorum, simul & zizaniorum cum bona semente, ac paleæ cum tritico, subrepet magnæ Christianorum parti incuria sui & susceptæ fidei quæ per charitatem operetur: adeò, ut mundo vitiis obruto repente dies illa & hora sint superventura tanquam laqueus, Luc. 21. v. 35. prout diximus in Tractatu 15. ante septimam Tubam, Capitis 11.

Definit hîc quinta Visio; producta usque ad Judicium, cujus tempus relinquatur incertum.

Inopi-
num:

Sicut in
diebus
Noë.

TRACTATUS XXXI.

IN CAPUT XX.

Hæc est Visio sexta in hac secunda Parte Apocalypseos. & est materia videndi tragica atque ordine postrema funestiarum: de Diabolo: ligatione ejus, solutione, seductione, usque in finem. Cujus Visionis ista est Summa: Draco diabolus, ille ab initio seductor mundi, postquam omnia incoluit infidelitate, ligatus est per annos mille, & clausus in abyfso. Dum interim animæ sanctæ Martyrum cæterorumque illo tempore mille annorum translatae sunt in statum Beatitudinis qui dicitur Resurrectio prima. Post mille verò istos annos solvitur & seducit orbem: & denique addicitur etiam ipse stagno ignis in consummatione mundi & Judicio.

VERBA

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 20. Versu 1. & seqq.) *Et vidi Angelum descendentem de cælo, habentem clavem abyssi & catenam magnam in manu sua. (v. 2.) Et apprehendit draconem serpentem antiquum, qui est Diabolus & satanas, & ligavit eum per annos mille: (v. 3.) & misit eum in abyssum, & clausit, & signavit super illum, ut non seducat amplius Gentes, donec consummentur mille anni: & post hæc oportet illum solvi modico tempore. (v. 4.) Et vidi sedes, & sederunt super eas, & iudicium datum est illis: & animas decollatorum propter testimonium Iesu, & propter verbum Dei, & qui non adoraverunt bestiam, neque imaginem eius, nec acceperunt characterem eius in frontibus aut in manibus suis, & vixerunt, & regnaverunt cum Christo mille annis. (v. 5.) Cateri mortuorum non vixerunt, donec consummentur mille anni. Hæc est resurrectio prima. (v. 6.) Beatus, & sanctus, qui habet partem in resurrectione prima: in his secunda mors non habet potestatem: sederunt sacerdotes Dei & Christi, & regnabunt cum illo mille annis. (v. 7.) Et cum consummati fuerint mille anni, solvetur satanas de carcere suo, & exibit, & seducet Gentes, quæ sunt super quatuor angulos terræ, Gog, & Magog, & congregabit eos in prælium, quorum numerus est sicut arena maris. (v. 8.) Et ascenderunt super latitudinem terræ, & circuierunt castra sanctorum, & Civitatem dilectam. (v. 9.) Et descendit ignis à Deo de cælo, & devoravit eos: & Diabolus, qui seducebat eos, missus est in stagnum ignis & sulphuris, ubi & bestia: (v. 10.) & pseudopropheta cruciabantur die ac nocte in secula seculorum. (v. 11.) Et vidi thronum magnum candidum, & sedentem super eum, à cuius conspectu fugit terra & cælum, & locus non est inventus eis. (v. 12.) Et vidi mortuos, magnos & pusillos, stantes in conspectu throni, & libri aperti sunt, & alius liber apertus est qui est vita: & iudicati sunt mortui ex his quæ scripta erant in libris, secundum opera ipsorum. (v. 13.) Et dedit mare mortuos qui in eo erant: & mors & infernus dederunt mortuos suos, qui in ipsis erant: & iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum. (v. 14.) Et infernus & mors missi sunt in stagnum ignis. Hæc est mors secunda. (v. 15.) Et qui non inventus est in libro Vita scriptus, missus est in stagnum ignis.*

Pars II.

O

S. I.

S. I.

De alligatione Diaboli per mille annos.

VIDI, ait, ANGELUM DESCENDENTEM DE COELO: is repræsentat Christum & descensum ejus usque in inferiores partes terræ, Eph. 4. v. 9. cui *clavis* est ABYSSI, ut dictum fuit Cap. 1. v. 18. ubi Christus se primum esse & novissimum, fuisse mortuum & vivere; & habeo, inquit, *claves mortis & inferni*. In suo primo adventu LIGAVIT *fortem*, Matth. 12. v. 29. potestate ejus restrictâ, UT NON SEDUCAT AMPLIUS ac possideat GENTES; id est, ut non possit ultra orbem terrarum retinere in infidelitate, sed ut convertantur Gentes, & Christiana fides locum occupet Ethnicorum. *Alligavit eum*, ait S. Augustinus, (lib. 20. de Civ. cap. 7.) *mille annis; hoc est, ejus potestatem ab eis seducendis ac possidendis, qui fuerant liberandi, cohibuit atque frenavit.*

Quâdo: & quid sit ligasse: *Ante adventum enim Christi* (ait idem S. Doctor ser. 197. de temp.) *fratres charissimi, solutus erat Diabolus: veniens Christus fecit de eo quod in Evangelio dictum est; nemo potest intrare in domum fortis & vasa ejus diripere nisi prius alligaverit fortem: venit ergo Christus, & alligavit Diabolum.* (videri potest quod diximus ad 6. Tubam Tract. 13. §. 1. ubi adduximus Apostolum ad Col. 2. v. 15 de expoliatione Principatum per Christum.

Igitur quòd LIGAVIT EUM, ac MISIT IN ABYSSUM, & incarceravit, ET CLAUSIT, ET obSIGNAVIT; hieroglyphicè significant impeditam ei vim & adstrictam: præscriptosque ei limites suæ potestatis intra quos sit conclusa: signatumque esse SUPER ILLUM quo-usque, neque ultra, extendi possit ejus licentia nocendi. *Alligatio Diaboli*, ait rursus S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 8. *est non permitti exercere totam tentationem quam potest vel vi vel dolo ad seducendos homines, in partem suam cogendo violenter, fraudulentè & fallendo. Quod si permetteretur in tam longo tempore, & tantâ infirmitate multorum; plurimos tales, quales Deus id perpeti non vult, & fideles dejiceret, & ne crederent impediret: quod ne faceret, alligatus est.*

Neque frustra dicitur in Apocalypsi de CATENA MAGNA & laxâ. Nam quamvis alligatus, habet tamen suos libertatis fines, intra quos *circuit quærens quem devoret.* 1. Pet. 5. v. 8. inquietus, non inveniens requiem & certus reverti in atrium suum unde fuerat repulsus. De catena idem Augustinus sermone citato 197. *alligatus est enim tanquàm innexus canis catenis: & neminem potest mordere, nisi eum qui se illi mortiferâ securitate conjunxerit.*

Dicitur (v. 2.) SERPENS: quia, ut S. Cyprianus lib. de unit. Ecclesiæ;

Cohibuisse certis finibus:

per

per pacis imaginem fallens, occultis accessibus serpsit, unde & nomen serpentis accepit. Dicitur ANTIQUUS: quia ab initio talis, à paradiso: ubi maledictus est ut retineret nomen serpentis, cujus formam assumpserat.

2. Quod attinet ad millenarium annorum; apage errorem qui aliquos tiam antiquos Patres inscienter involvit, in quibus S. Irenæus eo imbutus, ut apparet, à Papiæ & aliis qui nondum se penitus abdicaverant traditionibus Hebræorum: fore ut post resurrectionem communem regnetur à Sanctis cum Christo annis mille in terra. De quo S. Hieronymus in Dan. 7. *Cesset ergo mille annorum fabula.*

Interea MILLE ANNI, numero absoluto ex more Scripturæ, dictum est omne illud tempus quod fluit à morte Christi usque ad Antichristum. Quo spatio annorum inhibetur cursus Infidelitatis toti orbi communis, & Christiana Religio prævalet per orbem terrarum: juxta illud Christi ex occasione Gentilium qui cupiebant Jesum videre, Joan. 12. v. 31. *Nunc iudicium est mundi, nunc Princeps huius mundi ejicietur foras.* His mille annis exactis, OPORTET, quæ est infallibilis præscientia & iuxta permissio divina, SOLVI DABOLUM MODICO TEMPORE, id est sub Antichristo: quem recuperatâ potestate adhibebit ut seducat mundum iterum, stabiliat denuò Regnum universale infidele, & Christianitatem redigat ad angustias, prout sequitur v. 7.

Interim, in hoc intervallo mille annorum, multiplicata est Ecclesia nu-

mero electorum. Quorum eminentior pars, Martyres, v. 4. cernuntur *sedere SUPER SEDES*, quod promissum fuit primitiis Martyrum SS. Apostolis Matth. 19. v. 28. Jam enim ab initio hujus Millenarii constat transcriptas fuisse Cælo multorum ANIMAS DECOLLATORUM PROPTER TESTIMONIUM quod perhibuerunt Christo JESU ET PROPTER VERBUM DEI: hæc describuntur occupare illas Sedes assignatas *judicio* quod DATUM EST ILLIS, & *regnare CUM CHRISTO* interea. Non solas autem Martyrum, sed etiam cæterorum beatas animas eo temporis spatio defunctorum, regnare; observavit S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 9. *Ideo tantummodo Martyrum animas commemoravit, quia ipsi præcipue regnant mortui, qui usque ad mortem pro veritate certaverunt: sed à parte totum, etiam cæteros mortuos intelligimus pertinentes ad Ecclesiam, quod est Regnum Christi.* Et quoniam supersunt Sedes occupandæ ab iis qui accedent post millenarium, OMNIBUS (Apoc. v. 4.) de quibus erit dicere NON ADORAVERUNT BESTIAM NEQUE IMAGINEM EJUS, NEC ACCEPERUNT CHARACTEREM EJUS IN FRONTIBUS AUT IN MANIBUS SUIS, in ultima persecutione: idcirco horum etiam numerus accensetur illis de quibus dicitur: VIXERUNT: videlicet vitâ animarum beatâ. HÆC, inquit, EST RESURRECTIO PRIMA: nondum resurrectio corporum, quæ erit resurrectio se-

O 2 cunda:

cunda: sed animarum. Ita sentit S. Augustinus l. c. cap. 6. sicut enim hæc suam habeat hæc mortem, de qua dicitur 2. Cor. 5. v. 14. *Omnes mortui sunt: sic habere possunt & transitum de quo Christus Joan. 5. v. 24. à morte in vitam.* in quo statu si permaneat anima usque ad dissolutionem à corpore, particeps est primæ Beatæ Resurrectionis: in qua sita est, inquit, v. 6. *Beatitudo & Sanctitas,* & immunitas à SECUNDA MORTE, atque in consortio DEI ET CHRISTI *Sacerdotium & Regnum mille annorum;* illud quo regnant animæ Beatorum, *nondum sibi* (ait Augustinus l. c.) *corporibus suis redditis.* Nam de reprobis addidit Apocalypsis, v. 5. **CÆTERI MORTUORUM NON VIXERUNT DONEC CONSUMMENTUR MILLE ANNI:** sensus est, *eo tempore non vixerunt quo vivere debuerunt; ad vitam scilicet de morte transeundo.* ita S. Aug. l. c. cap. 9. *donec enim finiantur mille anni id est, isto toto tempore quo agitur prima resurrectio.*

Quæ est animarū electarū.

In fine millenarii solutio Sathanae, & tempora Antichristiana. Cur de Antichristo

3. Hac velut parenthesi interposita de Regno Beatarum animarum: redit Joannes ad id quod versu tertio cœperat dicere: & continuans v. 7. ait: **CUM CONSUMMATI FUERINT MILLE ANNI, SOLVETUR SATANAS DE CARERE SUO:** id est, sua ei libertas incircumscripta permittetur ad seducendum.

Ubi quæri potest cum admiratione venerabundâ consiliorum inscrutabilium DEI: cur solutionem illam decreverit, & immane illud permiserit

periculum seductionis Antichristianæ tam horridæ. Cui quæstioni primum omnium opponendum est illud Apostoli, Rom. 9. v. 20. *O homo, tu quis es qui respondeas DEO?* Deinde triplex potest reddi causa: Prima, ut patefiat insatiabilis malitia & vis extrema fortis armati. Secunda, ut nihilominus innotescat illo fortior gratia Christi, & specimen novissimum Christianæ constantiæ contra omnes exertas vires seductoris ac persecutoris. simul & providentia DEI qui eum alligavit majore parte temporis; dedit autem & brevi tempore certamen forte suis electis ut vincerent. Has duas causas conjunxit S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 8. his verbis: *Tales erunt, cum quibus ei belligerandum est, ut vincat tanto ejus impetu insidiisque non possint. Si autem nunquam solveretur, minus appareret ejus maligna potentia: minus sanctæ Civitatis fidelissima patientia probaretur: minus denique perspiceretur quam magno ejus malo tam benè fuerit usus Omnipotens DEUS: etenim post pauca: Et solvetur in fine; ut quam sortem adversarium, DEI Civitas superaverit, cum ingenti gloria sui Redemptoris, adiutoris, liberatoris aspiciat.* His dictis excurrit S. Doctor in laudem eorum qui constantiam tunc suam sunt probaturi: *In eorum sanè, ait, qui tunc futuri sunt. Sanctorum atq; fidelium comparatione quid sumus? quandoquidem ad illos probandos tantus solvetur inimicus, cum quo nos ligato tantis periculis dimicamus!* addit ad cohortationem nostri: *quamvis & hoc temporis intervallo quosdam milites Christi tam prudenter & fortes fuisse atque*

christo permiserit Deus!

Causæ tres.

Original
ms. 2019
1711

Atque esse non dubium est, ut etiam si tunc in ista mortalitate viverent quando ille solvetur, omnes insidias eius atque impetus & caverent prudentissimè, & patientissimè sustinerent.

Tertia est ratio permissionis hujus, (ea quam attigimus in Tract. 13. §. 1. ex S. Paulo) Justitia DEI, ad puniendos ultimò ad convincendos Judæos: ut qui noluerunt recipere veritatem, credant mendacio, 2. Theff. 2. v. 10. quam etiam rationem Paulus dat signorum & prodigiorum quæ permittentur Antichristo: de quibus S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 19. seducuntur, ait, ejus signis atque prodigiis, qui seduci merebuntur; pro eo quod dilectionem veritatis, inquit, non receperunt ut salvi fierent. Et observat atque exponit phrasin Apostoli: fore ut mittat illis Deus operationem erroris: Nec dubitavit, ait, Apostolus addere, & dicere: Ideò mittet illis DEUS operationem erroris, ut cre-

dant mendacio. DEUS enim mittet: quia DEUS diabolum facere ista permittit; iusto ipse iudicio: quamvis faciat ille iniquo malignoque consilio. Ut regnet Antichristus super eos qui dixerunt de Christo Luc. 19. v. 14. Nolumus hunc regnare super nos. Donec evigilent sub hac ultima plaga, ut agnoscant errorem: ac diu flagellatum DEUS recipiat primogenitum filium suum, illum populum ex quibus Christus & qui ad Christum iterum. quæ est Bonitas DEI & Veritas: Justitia & miseratio!

Non quòd etiam interim exciderit verbum DEI (Rom. 9. v. 6.) qui implevit id quod in Evangelio dictum fuit DEUM posse, Matth. 3. v. 9. & Luc. 3. v. 5. filios Abrahæ, hos qui filii sint promissionis (ad Rom. h. c.) suscitare de lapidibus, id est de Gentilibus adoratoribus lapidum, iis de quibus scriptum est, similes illis fiant, psal. 113. v. 8.

§. II.

De congregatis ad-versus Civitatem dilectam.

Congregatio Satanæ:

1. **P**Rosequitur Apocalypsis de Diabolo jam soluto: EXIBIT, inquit, ET SEDUCET GENTES QUÆ SUNT SUPER 4. ANGULOS TERRÆ: GOG, ET MAGOG. Amplius cum non dicat de Gog & Magog, sine dubio de his nominibus non remittit ad Ezechielem qui fusè contra Gog se opponit. Et quidem ex S. Augustino diximus suprà (in Tract. 29. §. 1.) non fore

gentes certæ habitationi orbis affixas; sed perinde diffusas ut Ecclesia. Dicamus planissimè, & ex mente Ezechielis, Gog esse Antichristum, quo uteretur Satanæ seductore, quem constituit Caput cæterorum, unde & Ezech. 38. v. 3. Princeps Capitis appellatur. Magog verò esse, qui sub Gog vel ab Gog (hanc enim habet vim litera Mem apud Hebræos, una ex iis quas vocant Heemanticas; eandem quam præpositio

O 3 Lati-

Latina:) id est, omnes qui suberunt Antichristo seu stabunt à Gog: nationem Judæorum undique dispersam in primis; dein peræque cæteras ad Judaismum aggregatas ex Babylonia, Tartaria, Turcia nuperâ, sub eodem vexillo Antichristi: QUORUM simul omnium, ut hîc dicitur v.7. NUMERUS EST SICUT ARENA MARIS; sive ob multitudinem & dispersionem; sive quia velut arena sæculi projecta diu calcatæque pedibus fuit natio Judaica. Nec abludit etymon nominis: Gog enim Hebraicè significat *Tectum*, ut videre est apud S. Hieron. & S. Augustinum: quod convenit Antichristo; cum propter elevationem superbiæ, qua effertur super omne quod dicitur DEUS; tum propter simulationem ac tectâ nequitiam pseudoprophetiæ. Magog verò, iisdem interpretibus, idem est dicere, ac *de tecto* qui sunt, Antichristiani.

Plura ex Ezechiele transcribemus de Gog & Magog, commentatore S. Hieronymo, in Tractatu sequente: qui erit tractatus extravagans & proprius Ezechielis.

Dicitur de Satana: ET CONGREGABIT EOS IN PRÆLIUM. quæ congregatio accipienda est in eo sensu quem supra exposuimus: de consensu & conspiratione contra Christianos. Et nomine prælii est intelligenda persecutio ad pervertendas eorum animas: sin; ad excrucianos & tollendos è medio, atque abolendum communibus armis Christianismum: de cujus latitudine sequitur.

Super la. ET ASCENDERUNT SUPER

LATITUDINEM TERRÆ, quàm titudinẽ
latè ubique diffusus est fidelium cæ-
tus: ET CIRCUIERUNT CA-
STRA SANCTORUM, eos qui
militaverint propugnationi cultus di-
vini per orbem terrarum: ET pres-
ferunt CIVITATEM DILECTAM,
Ecclesiam Christi.

Felices Castrenses illi, viri fortes in fide, propugnatores triarii civium & domesticorum DEI!

2. ET DESCENDIT, inquit, (v.9.) IGNIS A DEO DE COELO, ET DEVORAVIT EOS. Sequimur hoc loco explicationem SS. Hieronymi & Augustini. quorum ille prophetiam hanc Ezechielis cap. 39.

v.6. *Et immittam ignem in Magog, & in his qui habitant in insulis confidenter, & scient, quia ego Dominus*, exponit his verbis: *Tunc mittetur ignis in Magog; in eos videlicet qui Gog suscepere doctrinam: Ille ignis de quo Dominus loquitur* (Luc. 12. v. 49.) *ignem veni mittere super terram, & quam volo ut ardeat!* Et in caput præcedens, Ezech. v. 18. in apostrophen DEI ad Gog: *Cum igitur veneris super terram Israël, ascendet indignatio mea in furore meo contra te, & in zelo meo pro populo meo:* Et in versum 19. *In igne ira mea locutus sum, qui omnia,* inquit Hieronymus, *vitorum ligna consumat.*

Eodem tendit expositio S. Augustini lib. 20. de Civ. cap. 12. de Apocalypsi: *Benè intelligitur iste ignis de Cælo, de firmitate sanctorum: firmitatem enim est Cælum: cuius firmitate cruciabuntur peccatores ardentissimo zelo; quoniam non potuerunt*

aura-

Attrahere sanctos Christi in partes Antichristi.

Enimverò è contratio ipsi eodem igne conflagrabit, & ad salutem devorabuntur ab illo igne & consumentur, ut desinant esse Antichristiani: eâ phrasi desitionis, quæ est in psalmo 103. v. ult. *deficiant peccatores & iniqui ita ut non sint.*

Hunc eundem ignem exponit S. Augustinus in psalmo 96. v. 3. *Ignis ante eum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos ejus: Sunt, ait, qui salubriter arserunt: hodie fideles ejus sunt: inimici ejus erant, & nunc iam fideles ejus sunt. Queris inimicos? non sunt: consumpti sunt: arserunt: charitas consumpsit in eis quod persequabantur Christum.*

Hoc est pium votum sanctæ animæ: quod S. Augustinus, in psal. citatum 103. appellat *miseritordiam savientem*, & addit: *quid est ergo quod dicit, deficiant peccatores à terra? planè deficiant: auferatur spiritus eorum & deficiant, ut emittat Spiritum suum & re-creentur. Deficiant peccatores à terra: & iniqui ita ut non sint: quid non sint nisi iniqui: ergo iustificentur ut non sint iniqui.* Et brevillimè in psal. 9. in illud (v. 6.) increpâsti gentes & perit impius: *quæ increpatione perit impius? quia iustificatus est impius, & factus est pius.* Mirabilis consumptio inimicorum: & liberatio Civitatis!

Simili modo quo in Caput 19. Apocalypseos diximus de strage illatâ per gladium sedentis super Equum. Phrasi verò *devoracionis* hîc eâdem illa, quâ scriptum est: *Zelus domus tuæ comedit*

me, eò quod zelus sit ignis à Deo sanctus, qui vim habeat comedendi seu devorandi.

Multùm, ab hoc modo exponendi SS. Patrum, aberraverunt quotquot in hac mystica Apocalypsi finxerunt sibi bellum & acies Hierosolymis committendas à Christianis: ac postremò clades immensas exercitus Antichristianorum, qui veluti *nubes operiet terram* (Ezech. 38. v. 16.) perinde quasi Dominus venerit perdere animas & non potius salvare: neque promissa sit Judæorum, qui sunt Antichristi exercitus, reductio novissima sed interitus.

3. Aliud est de ipomet Antichristo: de cujus damnatione aliter & expressè Scriptura: immò ejus de Cælo interfectio prodigiosa, sicut & prædictio atque ascensio duorum Testium, servient conversioni tandem aliquando sectariorum Antichristi. Hinc illa est Ezechielis prophetia tam singularis contra Gog; cap. 38. v. 3. *Ecce ego ad te Gog: ut dubium non sit esse Antichristum.* Sibylla quoque lib. 3. Orac. Væ sigillatim perorat contra Gog; *Væ tibi Gog: adjicit quidem illa; & omnibus deinceps cum Magog: veruntamen aliter Væ Gog; aliter Magog & iis quos Apocalypsis appellat nomine cæterorum.* Nam hi quidem cæteri igne propitio consumentur: Antichristus verò, quem dicimus esse Gog, omnium princeps impiorum, fulmine atque igne æterno: ad quem eundem ignem adjudicabitur tota Bestia; id est, quicumque infideles vel cum Antichristo vel ante illum omnibus retrò sæculis:

Gog autem in stagno sulphuris.

Et devoratur:

lis diem suum obierunt in oppugnanda pertinaciter Ecclesia DEI. ET post eos denique DIABOLUS, QUI SEDUCEBAT EOS, *mittitur* IN STAGNUM IGNIS ET SULPHURIS, ipsi paratum & Angelis ejus.

Hæc est Civitatis DEO dilectæ obsidio à portis inferi: sed non expugnatio: *pugnare*, ait S. Augustinus (lib. 1. de Symb. ad Cat. cap. 6.) *potest, expugnari tamen non potest, porta inferorum non vincunt eam,*

§. III.

De Judicio.

Thronus
Judicis.

I. **H**ic jam est cernere (v. 11. & seqq.) THRONUM MAGNUM CANDIDUM, utpote magni & sinceri Judicis: A CUJUS CONSPECTU FUGIT TERRA ET COELUM; id est, protinus post Judicium disparebit pristina terræ Cælique species, ac velut fugâ transibit in alium statum & formam. Sic enim S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 14. qui accuratè perpendit quibus id verbis dixerit Joannes: *Non ait, vidi thronum magnum & candidum & sedentem super eum, ET AB EIUS facie fugit Cœlum & terra: quoniam non tunc factum est, id est, antequam esset de vivis & mortuis judicatum: sed eum se vidisse dixit in throno sedentem, a Cuius facie fugit Cœlum & terra, sed postea: peracto quippe Judicio, tunc esse desinet hoc Cœlum & hæc terra, quando incipiet esse Cœlum novum & terra nova. Et addit: Mutatione namque rerum, non omnimodo interitu, transibit hic mundus. Unde & Apostolus ait, præterit enim figura hujus mundi, volo vos sine sollicitudine esse: figura ergo præterit, non natura.*

2. Subitò exsuscitatio fit mortuo-

rum: & separatio per Angelos, Matth. 13. v. 49. & collocatio IN CONSPECTU THRONI seu quos DEDIT MARE; hoc sæculum (inquit S. August. lib. 20. de Civ. cap. 15.) superstites ad diem usque hunc novissimum mundi: seu quos MORS ET INFERNUS DEDERUNT; id est, quorum à morte corpora, ab inferno verò animæ repetitæ sunt: donec JUDICATUM sit DE SINGULIS, SECUNDUM OPERA IPSORUM.

In hunc finem, LIBRI conscientiarum uniuscujusque APERTI SUNT, EX quibus & QUÆ in iis SCRIPTA erant, judicentur. ALIUS quoque LIBER APERTUS EST QUI EST VITÆ beatæ; catalogus ad illam prædestinatorum. De istis prioribus Libris S. Hieronymus in illud Dan. 7. v. 10. *Judicium sedit & libri aperti sunt, sic scribit: Conscientia & opera singulorum in utramque partem, vel bona vel mala, omnibus revelantur. Distinguit inter bonos Libros, & malos ex quibus accuset Satanas: Bonus Liber ille est quem sæpè legimus, liber viventi-*

Mare,
Mors,
Infernus
dāt suos.

Libri
consci-
entia
uniuscu-
jusque.
Liber
Vitæ.

tium.

causa. Malus Liber, qui in accusatoris tenetur manu, qui est inimicus & vindex, de quo & in Apocalypsi legimus, accusator fratrum nostrorum: Liber iste terrenus est, de quo & Propheta dicit (Jer. 17. v. 13.) in terra scribantur. De iisdem S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 14. Non ergo unus Liber erit omnium, sed singuli singulorum.

De postremo Libro idem S. Aug. l. c. cap. 15. *IPSA ejus præscientia (& prædestinatio) Liber est vitæ, in quo sunt scripti id est, ante præcogniti.*

3. Tunc INFERNUS (v. 14.) hoc est, ii qui pertinent ad infernum & ad eum condemnati sunt pro Tribunali, omnes simul: ET MORS, MISSI SUNT IN STAGNUM IGNIS; ut non sit morti locus deinceps usquam, nisi in inferno, ubi MORS SECUNDA, id est æterna; omni ei QUI NON INVENTUS EST IN LIBRO VITÆ SCRIPTUS. O felicitas immortalis eorum qui in illud Album relati recitabuntur!

Infernus & mors præcipitantur.

Nos, mi Lector interim, circumspiciamus nos, & non sine trepidatione sancta examinemus tempus ad quod devoluti sumus in hoc mundo. Sumus, juxta dicta, etiamnum dum hæc scribo, in mille annis istis (numero nobis indefinito) post 4. Tubas, quæ sonuerunt: sub quinta Tuba seu plagâ: dum in Thracia & Asia sedes est Bestiæ prioris & Regnum ejus tenebrosum, inter blasphemias cap. 16. v. 10. & 11. sub cruciatu illiæ seu captivitate Locustarum cap. 9. sub primo Væ; sub lunationibus, nondum Lunâ quintum evolutâ; sub Exterminatore: sub & expectatione secundi Væ, quod erit solutio Draconis cum suis Angelis ad breve tempus: cui imminet ac sequitur Væ tertium, quod est Judicii universalis. *Confige (psal. 118. v. 120.) timore tuo sancto, Deus carnes meas, ad tergemini Væ Apocalypticum.*

Cessat hîc Visio sexta: etiam ipsa, ut cæteræ, suam materiam pertractans usque ad Judicium.

TRACTATUS XXXII.

IN EZECHIELEM AD QUEM RESPICIT APOCALYPSIS.

Animi causa, & eâ occasione quod Apocalypsis mentionem faciat Gog & Magog: connectamus hunc Tractatum cum præcedente, vel potius illi adjiciamus: propterea quod Ezechiel de his plenius agat: & revelatio Apocalypseos affinis sit prophetiæ Ezechielis in qua sunt quædam quæ ad-

Pars II.

P

mitatio-